

امکان‌سنجی کاربرد رهیافت‌های خصوصی‌سازی ترویج کشاورزی پایدار در مناطق روستایی شهرستان‌های شمال خوزستان و شناسایی موانع اقتصادی، اجتماعی

منوچهر علیزاده^۱ و احمدرضا عمانی^{۲*}

۱- دانشجوی دکتری ترویج و آموزش کشاورزی دانشگاه آزاد اسلامی واحد شوشتر

۲- دانشیار گروه ترویج و آموزش کشاورزی، دانشگاه آزاد اسلامی، شوشتر، ایران (a.amani@iau-shoushtar.ac.ir)

چکیده

از مهم‌ترین محورهای رونق اقتصادی توجه به بخش کشاورزی است که مولد اشتغال، امنیت غذایی و مؤید درآمد ملی است. توجه به خصوصی‌سازی در این بخش در بهبود رونق تولید نقش مهمی ایفا خواهد نمود. نظام خدمات‌رسانی کشاورزی در کشور به خاطر مسائلی که در رابطه با عرضه خدمات از سوی بخش دولتی مطرح می‌باشد، با چالش‌ها و نارسایی‌هایی روبه‌رو می‌باشد. این چالش‌ها، لزوم بازنگری در الگوی عرضه خدمات کشاورزی از سوی بخش دولتی را برای ایجاد شرایطی برای مشارکت بیش‌تر بخش خصوصی در این زمینه نشان می‌دهد. اما ضروری است قبل از ورود به فرآیند خصوصی‌سازی و هزینه‌کرد هنگفت در این بخش، امکان‌کاربرد آن و موانع موجود شناسایی شود و در گام اول نسبت به رفع موانع اقدام شود سپس در گام دوم نسبت به اجرای آن برنامه‌ریزی و اقدام عملی انجام گردد. هدف از انجام این تحقیق امکان‌سنجی کاربرد رهیافت‌های خصوصی‌سازی ترویج کشاورزی پایدار در مناطق روستایی شهرستان‌های شمال خوزستان و شناسایی موانع پیشرو می‌باشد. بر اساس نتایج حاصل مشخص گردید که ۷۷ درصد افراد شرایط را برای اجرای رهیافت‌های خصوصی‌سازی مناسب نمی‌دانستند و مهم‌ترین موانع اجرای خصوصی‌سازی ترویج کشاورزی پایدار را موانع اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی با قدرت تبیین‌کنندگی ۵۷ درصد تغییرات امکان‌کاربرد رهیافت‌های خصوصی‌سازی ترویج کشاورزی پایدار بیان نمودند.

واژه‌های کلیدی: آزادسازی تجاری، خصوصی‌سازی، ترویج کشاورزی پایدار، موانع اقتصادی